

	<p>Kristín Thorberg, hrossa-og sauðfjárbóndi, hjúkrunarfræðingur, kennari og iðjuþjálfari</p>
<p>Menntun</p>	<p>BSc. í iðjuþjálfraeðum og hjúkrunarfræðum, nemi á lokaspretti í MPH og Med. við Kennslufræði- og lýðheilsudeild Háskólans í Reykjavík</p>
<p>Vinnustaður</p>	<p>Endurhæfingardeild Landspítala Grensási</p>
<p>Netfang og/eða farsími</p>	<p>kristintho06@ru.is / 8630086</p>
<p>Gerðist félagi</p>	<p>30. ágúst 2007</p>
<p>Viðfangsefni /starf</p>	<p>Hrossa- og sauðfjárrækt eru skemmtilegu viðfangsefnin mín við búskapinn. Formennska mín fyrir Samtök Heilbrigðisstétta (SHS) og Félag fagfólks í endurhæfingu (FFE) eru áhugamál sem ég gef minn tíma í með glöðu geði.</p> <p>Undanfarin tvö ár hef ég starfað við iðjuþjálfun og hjúkrun á Grensási.</p>
<p>Þælingar mínar tengdar vinnuvistfræði</p>	<p>Áhugi minn á vinnuvistfræði tengist forvörnum og byrjaði snemma við bústörfin, þá sérstaklega tengt mengun og öryggismálum. Nýlega (2005) var heppnin með mér að fá tækifæri til að kynna Karen Jackobs sem var fræðimaður okkar í iðjuþjálfanáminu við Háskólann á Akureyri. Hún er mentor minn í vinnuvistfræðinni. Karen kemur allt við og ekkert er ómögulegt.</p> <p>Vinna er iðja sem er lífsnauðsynleg og þrátt fyrir að ég hafi ekki heyrt erindi dr. Stefáns Ólafssonar er ég nokkuð viss um að Ísland hefur mikla sérstöðu í vinnumenningu, sem ber að varðveita.</p> <p>Vinnumenning og -umhverfi er í dag stór áhrifavaldur (streita) á heilsu okkar, því er brýnt að hafa öflugt fræðslu- og rannsóknarstarf á sviði vinnuvistfræðinnar. Það má ekki láta hraðann og græðgina í nútímanum rýra gildi góðra vinnuvistfræðilegra áhrifa.</p>
<p>Eitt af því skemmtilegasta sem ég hef gert</p>	<p>Ég er vistvæn í verki og nota strætó, gaf ættingja bílinn minn. Það skemmtilegasta sem ég geri er að fara í strætó með barnabarnið hér í Reykjavík.</p>